

فَإِنَّمَا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَيْهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ﴿١٥﴾

15 İşte, Rabbi, insanı imtihan edip de ikramda bulunduğunda, nimetlere boğduğunda, refaha erdirdiğinde:

“- Rabbim bana ikramda bulundu” der.

وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَيْهُ فَقَدَّرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهَانَنِ ﴿١٦﴾

16 Onu imtihana tabi tutup rızkını kısararak ölçü ile verdiğinde:

“- Rabbim beni önemsemedi, bana hor baktı” der.

كَلَّا بَلْ لَا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ ﴿١٧﴾

17 Böyle yanlış düşüncelere kapılmayın! İşin aslını öğrenmek istiyorsanız eğer, siz yetime, dula, kimsesize ikramda bulunmuyorsunuz.

وَلَا تَحَاضُّونَ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿١٨﴾

18 Birbirinizi, çevresi, çaresi olmayan yoksulların karnını doyurmaya teşvik etmiyorsunuz.

وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَّمًّا ﴿١٩﴾

19 Size miras olarak kalan malları haram helâl gözetmeden, oburcasına yiyorsunuz.

وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ﴿٢٠﴾

20 Mal biriktirip, yığmayı da çok seviyorsunuz.

كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ﴿٢١﴾

21 Hesaba çekileceğinizi nasıl unutuyorsunuz? Yer birbiri ardınca sarsılıp dümdüz olduğu zaman insan anlar.

وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿٢٢﴾

22 Rabbinin emri gelip melekler tesbih ederek saf saf dizildiği zaman insan anlar.

وَجِيءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ وَأَنَّى لَهُ الذِّكْرَى ﴿٢٣﴾

23 O gün, cehennem getirildiği zaman, işte o gün insan anlar. Ama bu anlamının ona ne yararı var?

يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ﴿٢٤﴾

24 “- Keşke hayatım için, önceden bir şeyler yap-saydım, iman edip hayırlı ameller işleseydim” der.

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ ﴿٢٥﴾

25 Artık o gün, kimse onu Allah'ın cezalandırdığı gibi cezalandıramaz. Kimse onun yerine cezalandırılmaz.

وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ ﴿٢٦﴾

26 Allah'ın vuracağı bağı ona kimse vuramaz. Kimseye onun yerine bağ vurulamaz.

يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾

27 Sen de, ey sorumluluklarını yerine getirerek, samimiyetini isbat ederek huzura eren kişi!

ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿٢٨﴾

28 Rabbine, huzurunda hesabını ver. Görülecek hesabından razı olacak, verilecek mükâfatlarla hoşnut edileceksin.

فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ﴿٢٩﴾

29 Allah'ın rızasına uygun amelleri çoğaltıp pey-gamberlerin sorumluluklarına eş görevler yaparak, beni ilâh tanıyan, candan müslümanlar olarak bana bağlı, saygılı, saf, ihlâslı, cesur, nimetlerime mazhar olan gözde kullarımın arasında yerini al.

وَادْخُلِي جَنَّتِي ﴿٣٠﴾

30 Cennetimde cemalime, rızama mazhar olan kul-larım arasında yerini al.

سُورَةُ الْبَلَدِ ۝ إِلَهُ الْأَحْزَامِ الْحَكِيمِ

90. BELED SÛRESİ

20 âyettir. Peygamberliğin 5-6. yıllarında Mekke'de nâzil olmuştur.

*

SINIRSIZ RAHMETİ VE ENGİN MERHAMETİ İLE
HAYAT VEREN, YAŞATAN, KORUYAN,
RAHMETİNE, MERHAMETİNE, LÜTFUNA, İHSANINA VE HAYIRLARA MAZHAR EDEN,
RAHMÂN VE RAHÎM OLAN ALLAH'IN İZNİ VE YARDIMIYLA,
ALLAH'IN ADIYLA...

لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ﴿١﴾

★ 1 Başka söze gerek yok. Bu beldeye yemin ederim.

وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ ﴿٢﴾

2 Senin gibi aslı nesli belli birine, işkencenin helâl sayıldığı, hükümlanlığını ilan edeceğin, içinde ölüm cezaları verebileceğin, imtiyazlar tanıyabileceğin, haram irtikâp etmeyeceğin bu beldeye yemin ederim.

وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدٌ ﴿٣﴾

3 İnsanlığa atalık edenlere ve onlardan doğan hayırlı nesillere yemin ederim.

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ﴿٤﴾

4 Ana rahminden ölünceye kadar, sıkıntı, eziyet, mükellefiyet ve binbir güçlüklerle karşı karşıya yarattık biz insanı.

أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ ﴿٥﴾

5 İnsan, hiç kimsenin kendisini sıkıştırmayacağını, güç yetiremeyeceğini, cezalandıramayacağını mı sanıyor?

يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُبَدًا ﴿٦﴾

6 “- Yığınla servet harcadım” diyor.

أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ ﴿٧﴾

7 Kimsenin kendisini görmediğini, hesaba çekilip cezalandırılmayacağını mı sanıyor?